

▲ کلیسای پیتر مقدس

فرانسیچنا

ماهیت پیاده‌روی فرانسیچنا با زیارت سانتیاگو همبستگی دارد. پیاده‌روی در فرانسیچنا، برای بسیاری از زائران، همراه با گذر از سانتیاگو و عبور از چهار کشور انگلیس، فرانسه، سوئیس و ایتالیا است. مقصد این آیین، کلیسای پیتر مقدس است. اولین ردیای مستند این پیاده‌روی به قرن نهم میلادی بازمی‌گردد. از آن زمان تاکنون گروه‌های مختلفی از مسیحیان این مسیر طولانی را که به حدود ۱۸۰۰ کیلومتری رسد، پیاده‌طی می‌کنند. پیاده‌روی فرانسیچنا، سفر فرهنگی مهمی است که از کانتربری در انگلستان تا رم در ایتالیا را به هم پیوند می‌دهد و با هیجان کشف ردیای باقی‌مانده در قرن‌ها، عبور از مناظر دست‌نخورده و گنجینه‌های هنری پیموده می‌شود. پیاده‌روی زیارتی فرانسیچنا نسبت به اغلب آیین‌های پیاده‌روی زیارتی، کمترین مناسک و مراسم را دارد و بیش از همه در مسیر حرکت است که تجربه‌معنوی زیارت برای زائر شکل می‌گیرد. فرانسیچنا با نماد خاص خود روی لباس یا وسایل زائران، به آن‌ها هویت می‌بخشد. در این میان، باز هم به زائران اعتبارنامه داده می‌شود. در نهایت، زائران به واتیکان می‌رسند. در مجموع فرانسیچنا در عین اینکه از مسیری طولانی در دل چهار کشور برخوردار است؛ اولاً کمترین مناسک و ثانیاً کمترین تنوع را در مسیر پیاده‌روی دارد.

حتی ممکن است دیندار نباشند، اهمیت اساسی دارد. حضور در پیاده‌روی زیارتی نیز می‌تواند مصداق جذابی از امکان جستجوی معنا برای چنین افرادی باشد. سومین تفسیر از این تناقض ظاهری در دو روند عرفی شدن و افزایش میل به زیارت، به خدمات سفر مربوط می‌شود. عامل اصلی در اینجا به پیشرفت‌های تکنولوژی و امکانات حمل‌ونقل و سفر مربوط می‌شود. در نهایت در سفرهای زیارتی پیاده، شرایط حضور در اجتماع واحد مؤمنان، کاملاً فراتر از آنچه در سفرهای زیارتی معمول تجربه می‌شود، فراهم است. حتی اگر فرد به تنهایی به مسیر پیاده‌روی زیارت قدم گذاشته باشد، باز هم خود را در یک

پرجمعی‌ترین گردهمایی دینی شیعیان است. بیشتر زائران پیاده‌روی اربعین را شیعیان عراقی تشکیل می‌دهند اما در سال‌های اخیر، تعداد زیادی زائران مسلمان و غیرمسلمانان از سایر کشورها نیز به آن‌ها افزوده شده است.

پیش از بحث اشتراکات و تفاوت‌های ظاهری این آیین‌ها باید درباره‌انگیزه زیارت پیاده که در بین زائران این چند آیین وجود دارد صحبت شود. می‌توان گفت اولین و مهم‌ترین انگیزه در این آیین‌ها، زیارت مکان دینی و شخص مقدسی است که فرد به آن باور عمیق دارد. بخش دیگر انگیزه‌های زائران به‌طور عام، و زیارت‌های پیاده به‌طور خاص، «معنویت» و نه لزوماً معنویت موجود در دین است. این که معنویت بدون دین هم امکان وجودی دارد، برای درک جستجوی همیشگی معنا در زندگی انسان‌هایی که

اربعین

مبدأ پیاده‌روی اربعین به روز چهلم واقعه عاشورا می‌رسد. طبق روایت‌های موجود، در آن روز جابر بن عبدالله انصاری به زیارت قبر حسین (ع) آمد. طبق برخی روایت‌های دیگر، همزمان با آن، اهل بیت حسین (ع) که به اسیری برده شده بودند، در مسیر بازگشت به زیارت قبر حسین (ع) و یارانش آمدند. پنج مسیر اصلی و نهایی، سیل زائران را به سوی کربلا هدایت می‌کنند. رنگ‌ها بخش مهمی از نمادهای مربوط به اربعین را در مسیرهای پیاده‌روی معنا می‌بخشند. سیاه بیش از همه و پس از آن سبز و قرمز، رنگ‌های نمادین اربعین، کربلا و عاشورا هستند که در مسیر پیاده‌روی به چشم می‌خورند. این آیین با جمعیت نزدیک به ۲۰ میلیون نفر در آخرین سال برگزاری،

